

1. И сказали сыны пророков Елисею: вот, место, где мы живем при тебе, тесно для нас;
УПО: І сказали пророчі сини до Єлисея: Ось те місце, де ми сидимо перед тобою, затісне для нас.

KJV: And the sons of the prophets said unto Elisha, Behold now, the place where we dwell with thee is too strait for us.

2. пойдём к Иордану и возьмем оттуда каждый по одному бревну и сделаем себе там место для жительства. Он сказал: пойдите.

УПО: Ходім аж до Йордану, і візьмімо звідти кожен по одній деревині, і зробимо собі місце, щоб сидіти там. А він сказав: Ідіть.

KJV: Let us go, we pray thee, unto Jordan, and take thence every man a beam, and let us make us a place there, where we may dwell. And he answered, Go ye.

3. И сказал один: сделай милость, пойд и ты с рабами твоими. И сказал он: пойду.

УПО: І сказав один: Будь же ласкавий, і ходи зо своїми рабами! А він сказав: Я піду.

KJV: And one said, Be content, I pray thee, and go with thy servants. And he answered, I will go.

4. И пошел с ними, и пришли к Иордану и стали рубить деревья.

УПО: І пішов він із ними, і вони прийшли до Йордану, і рубали дерево.

KJV: So he went with them. And when they came to Jordan, they cut down wood.

5. И когда один валил бревно, топор его упал в воду. И закричал он и сказал: ах, господин мой! а он взят был на подержание!

УПО: І сталося, коли один валив деревину, то впала сокира до води. А той скрикнув і сказав: Ох, пане мій, таж вона позичена!

KJV: But as one was felling a beam, the axe head fell into the water: and he cried, and said, Alas, master! for it was borrowed.

6. И сказал человек Божий: где он упал? Он указал ему место. И отрубил он [кусок] дерева и бросил туда, и всплыл топор.

УПО: І сказав Божий чоловік: Куди вона впала? А той показав йому те місце. І він відрубав кусок дерева й кинув туди, і виплила сокира!...

KJV: And the man of God said, Where fell it? And he showed him the place. And he cut down a

stick, and cast it in thither; and the iron did swim.

7. И сказал он: возьми себе. Он протянул руку свою и взял его.

УПО: І він сказав: Витягни собі! А той простяг свою руку і взяв...

KJV: Therefore said he, Take it up to thee. And he put out his hand, and took it.

8. Царь Сирийский пошел войною на Израильян, и советовался со слугами своими, говоря: в таком-то и в таком-то месте я расположу свой стан.

УПО: Сирійський цар воював з Ізраїлем. І радився він зо слугами своїми, говорячи: На такому то й такому то місці буде моє таборування.

KJV: Then the king of Syria warred against Israel, and took counsel with his servants, saying, In such and such a place shall be my camp.

9. И посылал человек Божий к царю Израильскому сказать: берегись проходить сим местом, ибо там Сирияне залегли.

УПО: А Божий чоловік послав до Ізраїлевого царя, говорячи: Стережися переходити оце місце, бо там сходяться сиріяни!

KJV: And the man of God sent unto the king of Israel, saying, Beware that thou pass not such a place; for thither the Syrians are come down.

10. И посылал царь Израильский на то место, о котором говорил ему человек Божий и предостерегал его; и сберег себя там не раз и не два.

УПО: І послав Ізраїлів цар до того місця, про яке говорив йому Божий чоловік та остерігав його; і він стерігся там не раз і не два.

KJV: And the king of Israel sent to the place which the man of God told him and warned him of, and saved himself there, not once nor twice.

11. И встревожилось сердце царя Сирийского по сему случаю, и призвал он рабов своих и сказал им: скажите мне, кто из наших [в сношении] с царем Израильским?

УПО: І сильно занепокоїлося серце сирійського царя про ту річ, і він покликав своїх слуг та й сказав до них: Чи не розповісте мені, хто з наших зраджує перед Ізраїльським царем?

KJV: Therefore the heart of the king of Syria was sore troubled for this thing; and he called his servants, and said unto them, Will ye not show me which of us is for the king of Israel?

12. И сказал один из слуг его: никто, господин мой царь; а Елисей пророк, который у Израиля, пересказывает царю Израильскому и те слова, которые ты говоришь в спальнй комнате твоей.

УПО: І сказав один з його слуг: Ні, пане мій царю, це не наш, а це Єлисей, той пророк, що в Ізраїлі, доносить Ізраїлевому цареві ті слова, що ти говориш у спальні своїй!...

KJV: And one of his servants said, None, my lord, O king: but Elisha, the prophet that is in Israel, telleth the king of Israel the words that thou speakest in thy bedchamber.

13. И сказал он: пойдите, узнайте, где он; я пошлю и возьму его. И донесли ему и сказали: вот, он в Дофаиме.

УПО: А він відказав: Ідіть, і подивіться, де він, і я пошлю й візьму його! І донесено йому, кажучи: Ось він у Дотані!

KJV: And he said, Go and spy where he is, that I may send and fetch him. And it was told him, saying, Behold, he is in Dothan.

14. И послал туда коней и колесницы и много войска. И пришли ночью и окружили город.

УПО: І послав він туди коні, і колесниці та військо. І прийшли вони вночі й оточили те місто.

KJV: Therefore sent he thither horses, and chariots, and a great host: and they came by night, and compassed the city about.

15. Поутру служитель человека Божия встал и вышел; и вот, войско вокруг города, и кони и колесницы. И сказал ему слуга его: увы! господин мой, что нам делать?

УПО: А слуга Божого чоловіка встав рано і вийшов, аж ось військо оточує місто, і коні, і колесниці! І сказав його слуга до нього: Ох, пане мій, що будемо робити?

KJV: And when the servant of the man of God was risen early, and gone forth, behold, an host compassed the city both with horses and chariots. And his servant said unto him, Alas, my master! how shall we do?

16. И сказал он: не бойся, потому что тех, которые с нами, больше, нежели тех, которые с ними.

УПО: А той відказав: Не бійся, бо ті, що з нами, численніші від тих, що з ними.

KJV: And he answered, Fear not: for they that be with us are more than they that be with them.

17. И молился Елисей, и говорил: Господи! открой ему глаза, чтоб он увидел. И открыл Господь глаза слуге, и он увидел, и вот, вся гора наполнена конями и колесницами

огненными кругом Елисея.

УПО: І молився Єлисей і говорив: Господи, розкрий йому очі, і нехай він побачить! І відкрив Господь очі того слуги, і він побачив, аж ось гора повна коней та огняних колесниць навколо Єлисея!...

KJV: And Elisha prayed, and said, LORD, I pray thee, open his eyes, that he may see. And the LORD opened the eyes of the young man; and he saw: and, behold, the mountain was full of horses and chariots of fire round about Elisha.

18. Когда пошли к нему Сирияне, Елисей помолился Господу и сказал: порази их слепотою. И Он порази их слепотою по слову Елисея.

УПО: І зійшли сирійці до нього, а Єлисей помолився до Господа й сказав: Удар цей люд сліпотою! І Він ударив їх сліпотою за Єлисеєвим словом...

KJV: And when they came down to him, Elisha prayed unto the LORD, and said, Smite this people, I pray thee, with blindness. And he smote them with blindness according to the word of Elisha.

19. И сказал им Елисей: это не та дорога и не тот город; идите за мною, и я провожу вас к тому человеку, которого вы ищете. И привел их в Самарию.

УПО: І сказав до них Єлисей: Це не та дорога й не те місто. Ідіть за мною, й я проведу вас до того чоловіка, якого ви шукаєте. І він завів їх у Самарію.

KJV: And Elisha said unto them, This is not the way, neither is this the city: follow me, and I will bring you to the man whom ye seek. But he led them to Samaria.

20. Когда они пришли в Самарию, Елисей сказал: Господи! открой глаза им, чтобы они видели. И открыл Господь глаза их, и увидели, что они в середине Самарии.

УПО: І сталося, як прийшли вони до Самарії, то Єлисей сказав: Господи, відкрий оці очі, і нехай вони побачать! І Господь відкрив їхні очі, і вони побачили, аж ось вони в середині Самарії!...

KJV: And it came to pass, when they were come into Samaria, that Elisha said, LORD, open the eyes of these men, that they may see. And the LORD opened their eyes, and they saw; and, behold, they were in the midst of Samaria.

21. И сказал царь Израильский Елисею, увидев их: не избить ли их, отец мой?

УПО: І сказав Ізраїлів цар до Єлисея, коли побачив їх: Чи побити їх, чи побити, мій батьку?

KJV: And the king of Israel said unto Elisha, when he saw them, My father, shall I smite them? shall I smite them?

22. И сказал он: не убивай. Разве мечом твоим и луком твоим ты пленил их, чтобы убивать их? Предложи им хлеба и воды; пусть едят и пьют, и пойдут к государю своему. УПО: А той відказав: Не вбивай! Чи ти повбиваєш тих, кого ти взяв до неволі своїм мечом та своїм списом? Поклади хліб та воду перед ними, і нехай вони їдять та п'ють, і нехай ідуть до свого пана.

KJV: And he answered, Thou shalt not smite them: wouldest thou smite those whom thou hast taken captive with thy sword and with thy bow? set bread and water before them, that they may eat and drink, and go to their master.

23. И приготовил им большой обед, и они ели и пили. И отпустил их, и пошли к государю своему. И не ходили более те полчища Сирийские в землю Израилеву.

УПО: І справив цар для них велику гостину, і вони їли й пили; і він відпустив їх, і вони пішли до свого пана. І сирійські орди вже більш не входили до Ізраїлевого Краю.

KJV: And he prepared great provision for them: and when they had eaten and drunk, he sent them away, and they went to their master. So the bands of Syria came no more into the land of Israel.

24. После того собрал Венадад, царь Сирийский, все войско свое и выступил, и осадил Самарию.

УПО: І сталося по тому, і зібрав Бен-Гадад, сирійський цар, увесь свій табір, і він зійшов і обліг Самарію.

KJV: And it came to pass after this, that Benhadad king of Syria gathered all his host, and went up, and besieged Samaria.

25. И был большой голод в Самарии, когда они осадили ее, так что ослиная голова продавалась по восьмидесяти сиклей серебра, и четвертая часть каба голубинового помета--по пяти сиклей серебра.

УПО: І був великий голод у Самарії. І ось ті облягали їх, а осячя голова коштувала вісімдесят шеклів срібла, а чвертка каву голубинового помету п'ять шеклів срібла.

KJV: And there was a great famine in Samaria: and, behold, they besieged it, until an ass's head was sold for fourscore pieces of silver, and the fourth part of a cab of dove's dung for five pieces of silver.

26. Однажды царь Израильский проходил по стене, и женщина с воплем говорила ему: помоги, господин мой царь.

УПО: І сталося, проходив Ізраїлів цар по мурі, а одна жінка крикнула до нього, говорячи: Помози, пане царю!

KJV: And as the king of Israel was passing by upon the wall, there cried a woman unto him,

saying, Help, my lord, O king.

27. И сказал он: если не поможет тебе Господь, из чего я помогу тебе? с гумна ли, с точила ли?

УПО: А він відказав: Як тобі не pomoже Господь, звідки я поможу тобі? Чи з току, або з чавила?

KJV: And he said, If the LORD do not help thee, whence shall I help thee? out of the barnfloor, or out of the winepress?

28. И сказал ей царь: что тебе? И сказала она: эта женщина говорила мне: `отдай своего сына, съедим его сегодня, а сына моего съедим завтра`.

УПО: І сказав до неї цар: Що тобі? А та відказала: Оця жінка сказала мені: Дай свого сина, і ми зїмо його сьогодні, а мого сина зїмо взавтра.

KJV: And the king said unto her, What aileth thee? And she answered, This woman said unto me, Give thy son, that we may eat him to day, and we will eat my son to morrow.

29. И сварили мы моего сына, и съели его. И я сказала ей на другой день: `отдай же твоего сына, и съедим его`. Но она спрятала своего сына.

УПО: І зварили ми мого сина та й зїли його... І сказала я до неї другого дня: Дай сина свого, і ми зїмо його, та вона сховала свого сина.

KJV: So we boiled my son, and did eat him: and I said unto her on the next day, Give thy son, that we may eat him: and she hath hid her son.

30. Царь, выслушав слова женщины, разодрал одежды свои; и проходил он по стене, и народ видел, что вретище на самом теле его.

УПО: І сталося, як цар почув слова цієї жінки, то роздер шати свої, і він ходив по мури. І народ побачив, аж ось веретище на тілі його зо споду!

KJV: And it came to pass, when the king heard the words of the woman, that he rent his clothes; and he passed by upon the wall, and the people looked, and, behold, he had sackcloth within upon his flesh.

31. И сказал: пусть то и то сделает мне Бог, и еще более сделает, если останется голова Елисея, сына Сафатова, на нем сегодня.

УПО: І він сказав: Отак нехай зробить мені Бог, і так нехай додасть, якщо позостанеться голова Єлисея, Шафатового сина, на ньому сьогодні!

KJV: Then he said, God do so and more also to me, if the head of Elisha the son of Shaphat

shall stand on him this day.

32. Елисей же сидел в своем доме, и старцы сидели у него. И послал [царь] человека от себя. Прежде нежели пришел посланный к нему, он сказал старцам: видите ли, что этот сын убийцы послал снять с меня голову? Смотрите, когда придет посланный, затворите дверь и прижмите его дверью. А вот и топот ног господина его за ним!

УПО: А Єлисей сидів у своєму домі, а з ним сиділи старші. І послав цар чоловіка від себе. Поки прийшов посол до нього, то він сказав до старших: Чи ви бачите, що цей син убивника послав зняти мою голову? Глядіть, як прийде цей посол, то замкніть двері, і притиснете його в дверях. Ось і шарудіння ніг пана його за ним.

KJV: But Elisha sat in his house, and the elders sat with him; and the king sent a man from before him: but ere the messenger came to him, he said to the elders, See ye how this son of a murderer hath sent to take away mine head? look, when the messenger cometh, shut the door, and hold him fast at the door: is not the sound of his master's feet behind him?

33. Еще говорил он с ними, и вот посланный приходит к нему, и сказал: вот какое бедствие от Господа! чего мне впредь ждать от Господа?

УПО: Ще він говорив із ними, аж ось приходить до нього посланець. І він сказав: Отаке зло від Господа! Чого ще чекати від Господа?

KJV: And while he yet talked with them, behold, the messenger came down unto him: and he said, Behold, this evil is of the LORD; what should I wait for the LORD any longer?